

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice šte. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnishvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 76.

V Ljubljani v petek, 30. maja 1884.

Tečaj I.

Vabilo na naročbo.

S 1. junijam prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pásku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Za Ljubljano:

na mesec	gld.	—50
do konca septembra	"	2—
" decembra	"	3-50

za donašanje v hišo vsak mesec 9 kr.

Po pošti:

na mesec	gld.	—85
do konca septembra	"	3-25
" decembra	"	5-85

Po državnem zboru.

Tiha in zapuščena je krasna z dorskimi stebri okinčana parlamentna palača na dunajskem „Ringu“, debel prah se polaga na sedeže ljudskih zastopnikov in tam, kjer so pred kratkem se križali svetli meči fine zgovornosti ali se razlegali pretirani glasovi politične strasti — tam vlada mir sedaj in tišina in le solnčni žarki se igrajo po zapuščeni dvorani. Peta sesija državnega zbora je pri kraju, poslanci so se podali na počitnice k svojim domačim penatom, počivat in oddahniti se od trudapolnega dela ter pripravljati na nove parlamentne boje.

Spremljalo je naše poslance na potu v domovino veselo prepričanje, da so storili svojo dolžnost, da je bilo ravno minulo zasedanje sigurno najplodovitejše med vsemi sesijami sedanjega državnega zbora. Dolga vrsta potrebnih, državi in družbi koristnih postav se

je sklenila, in ne dá se zanikati, da je to zgolj zaslugi avtonomne večine. Kajti levica je mnogo bolj delala na to, da se prepreči gibanje državnozbornskega aparata ter z neskončnimi debatami trati dragoceni čas in vtrudi vzpehana desnica. Naj bolj se je to pokazalo začetkom sesije, ko je vsled levičarske nagnjenosti državni zbor z dvema brezuspešnimi predlogoma, z glasovitim Wurmbrandovim nasvetom o nemškem državnem jeziku in Herbštovim predlogom, naj se razveljavi jezikovna uredba na Češkem, toliko časa izgubil, da se dva važna zakona, postava o duhovenskih dohodkih (*Congrua*) in zakon o zavarovanju delavcev proti nezgodam, niti v pretres nista mogla vzeti, vse zaradi „obstruktivizma“ gostobesednih levičarjev.

Takoj potem, ko je oba predloga združene levice doletela zaslužena usoda, pričela se je razprava državnega proračuna za l. 1884, kateri je bil pretresovan in konečno sprejet z vsemi dodatnimi krediti in nasvetovanimi resolucijami. Med zadujimi moramo omeniti resolucijo o učnem jeziku na primorskih in spodnještajerskih srednjih šolah, in od posl. Bož. Raiča predlagano resolucijo za ustanovo treh praviških stolnic s slovenskim jezikom na graškem vseučilišču. Tudi pri budgetni razpravi bilo je obnašanje opozicije jako čudno. Uže v prejšnjih letih odlikovala se je združena levica s tem, da je glasovala proti budgetu ter tako odbila državi one svote, katere neobhodno potrebuje za svoje gospodarstvo. Letos šla je za en korak dalje: vsi njeni pristaši vstavili so delovanje v budgetnem odseku ter se dosledno branili, sprejeti kake referate. Toda doslednost „strikujoče“ gospode ni segala dalje nego do specialne debate, kajti takoj pri posameznih točkah državnega proračuna ustajali so levičarski poslanci eden za drugim ter zahtevali nove naprave in ustanove za svoje volilne okraje, čisto preziraje, da so ravnokar bili zavrgli ves državni proračun „in Bausch und Bogen“. In ti gospodje se ponašajo s svojo politično omiko in zrelostjo!

gledal le na pot in pod noge, da se nikoli ni ozrl nazaj.

V Bregovljani, v tako imenovani „črni hiši“, bila je še vesela družba, dasiravno je bilo uže pozno. Gostje so radi semkaj zahajali, kajti krčmar si ni dal nič opraviti z vinom, ki ga je na mizo nosilo čedno in pametno dekle. Vino razveseljuje človeku srce in zgibča jezik, na kateri se posadi srce. Danes so gostje delj ostali kakor sicer. Uzrok temu je bil rabelj, ki je pred nekaj dnevi „ubozega grešnika“ naredil, da je visel med nebom in zemljo, in to je motalo pogovor naprej. Ravno se je hotel rabelj posloviti, kar opazi, da je izgubil rokavice ter se koj spomnil, da jih je danes dopoldne pozabil pri vislicah.

„Nekaj bi dal zanje“, pravi obešavec naposled, „sam še enkrat tja iti, tega me ni volja, sela, ki bi mi jih prinesel, tega bi pa dobro plačal!“

Ančika, točajka, bila je prav uboga. Zakaj bi si pošteno kaj ne prislužila? Ker ni bila strašljiva, sprejela je rabeljevo ponudbo z obema rokama.

„Jaz pojdem po rokavice, pa jih bom

Posebno veliko se je storilo v minulem zasedanju na gospodarstvenem polji. Sklenilo se je, da se podpravi cesar Fran Josipova, Rudolfova, predarelska, Plzen-priesenska in nadvojvode Albrehtova železnica, da se gradijo tri lokalne železnice in strategično imenitna črta iz Mostara v Metković, da se povikša stavbeni kredit za arlberško železnico in dovoli dodatni kredit za češko-moravsko transverzalko. Žalibog, da se ni sklenila nobena železniška zgradba v prid slovenskim pokrajinam, vendar moramo hvaležno priznati, da je vsled inicijative posl. grofa Margherija zopet bila sprožena misel na dolensko črto, po kateri tako bridko toži prebivalstvo zanemarjene naše Dolenjske!

Da se pomaga hirajočemu kmetijstvu, hudo zadetemu po elementarnih nezgodah, sklenila sta se melioracijski zakon in postava o neškodljivem odpeljovanju hudournikov. Prva zakonska osnova, dasi tako nedolžna po svoji vsebini, dala je levičarjem povod za nevtemeljeno secesijo, in še v zadnji seji predbacival je dr. Sturm taktnemu predsedniku njegovo obnašanje v tej zadevi. No, gosposka zbornica se ni ozirala na sofistično umovanje levičarskega kolovodje, in ker je bila postava jednoglasno sprejeta v drugi zbornici tudi od Schmerlingove stranke, dokazano je s tem, da tudi liberalci v gosposki zbornici, kakor vsak preišljen politik, obsojajo otročjo demonstracijo parlamentarne „exodus“-a na 24 ur. — Še neko postavo moramo na tem mestu zabilježiti, katera bode v prid našim sosedom in rojakom v Koroški in Štajerski: urejanje Drave in Glane, katero je posebno nujno postalo, odkar ste obe reki s pogubnimi povodnji razkrivali vso svojo uničujočo silo.

Pravno zakonodajstvo sicer ni posebno zastopano v predlogih, sprejetih v zadnjem zasedanju državnega zbora; vendar nam je tu omeniti postavo o odškodovanju po nedolžnem obsojenih in tu ne smemo pozabiti dr. Vošnjaka, kateri je posegel v debato ter z ne-

prinesla za plačilo, ki ste ga obljubili“, pravi neprestrašeno dekle.

„Ančika, kaj pa misliš? Ali se ti meša?“ reče smejaše krčmar. „Bodi pri mizi, tam ti je mesto. Zdi se mi, da ne veš, kako temno je zvonaj, in da pot do vislic tudi ni, kakor bi maček skočil. Meni hudo prihaja, če le mislim na to, ti hočeš pa tja, kamor si niti možaki ne upajo.“

„E, pa jo pustite“, seže rabelj vmes, „saj tako daleč ne pojde. Ko pride na konec mesta, se bo pa vrnila ter obljubljeno plačo rada pustila. No, Ančika, kaj bo? Ali mi pojdeš po rokavice? Vidiš, plačilo je tu na mizi.“ Rekiš dene rabelj srebrnu trdnjak na mizo, s katerim so bile rokavice petkrat preplačane.

„Ako me pusti gospodar, bom zaslužila srebrnjak. Še predenj preteča ura, bodo rokavice tu in plačilo bo moje.“

Gostje so se bili uže domov odpravljali; ko pa slišijo, da pojde res dekle do morišnice, sedejo ter si ga pusté še natočiti, ker hočejo počakati, da se dekle vrne.

„No, če si res taka, da se podajaš v tako šalo, pa pojdi, nečem te zadržavati, a pomisli, da sem ti odsvetoval. Ako nič ne opraviš, se

Listek.

Črna hiša.

(Zlatorodov.)

Bregovljana ni imela zmeraj tako lepe okolice, kakor jo ima dandanes, ko stopiš precej na sprehajališča, ki pričajo, da občina ima nekaj čuta za umetelnost. Pred nekoliko stoletji bilo je mesto obrobjeno z gostim gozdom, čegar grozna temota je marsikaj prikrivala, kar ni imelo priti še na dan. Tiste dóbe je bila okolica mesta še prav nevarna. Roparji so tu gospodarili in potnikom jemali blago, mnogim tudi življenje. Dosti je bilo teh lopov, ker gozd jim je dajal varno stekališče. Sredi gozda postavljena so bila vešala, med katerimi je rabelj s svojimi blapci pravico delal ubogemu grešniku z mečem ali sekuro, vrvjo ali kolesom. Kdor je semkaj zašel, polival ga je smrtni pot in zazevalo ga je skozi kost in mozeg. Gledal je, da je kolikor moči brž brž pobral se od tega strašnega kraja. Vsakdo je pravil, da odhajajoč je

koliko zanimljivih slučajev dokazal nujno potrebo nasvetovane določbe — in zakon o pravnih činih dolžnikov kridatarjev. Tem večje zasluge pak si je pridobil državni zbor s socialnimi reformami, gledé katerih mu gre prednost pred vsemi parlamentnimi skupščinami evropskih držav. Šesto poglavje obrtnega reda in postava o uredbi delavskih razmer v rudnikih pričujeta jasno, da se vladi prijazna državnozborska večina v istini zanima in trudi v povzdigo „četrtega“ stanu, pod jednostranskim kapitalizmom zdihujočega delavca!

Tudi na državo in njene potrebe se ni pozabilo; v tem oziru opozorujemo na izjemne naredbe, prouzročene po anarhističnih zločinih in na dotično poročilo našega rojaka, goriškega poslanca dr. Tonkliča, potem na zakon o žganjarskem davku, s kojim se bodo precej izdatno povikšali državni dohodki.

Gotovo se sme tedaj vlada in avtonomistična večina, na katero se naslanja, s posebnim zadostenjem ozirati nazaj na preteklo državnozborsko zasedanje. In opozicija naša, prej tako ponosna, zmage si svesta zjedinjena levica? Njen poraz se razodeva posebno v elegičnem jadikovanju dunajskih glasil; mesto fulminantnih člankov, oznanjajočih, da se bode sveti boj za levičarske uzore nadaljeval izvun parlamenta med prostim narodom, čitamo v njih predalih le bolestno-otožne refleksije. Glavni organ nemškega liberalizma računa v včerajšnjem uvodnem članku uže z eventualiteto, da se pri novih volitvah zopet pomnoži krdo Taaffe-ovih privrženecv v državnem zboru. Skoraj ne poznamo vzgleda v politični povestnici, da je velika sijajna stranka po lastni krivdi, vsled lastne neplodnosti tako kmalu izgubila nekdanjo veljavo. Večerni mrak je objel nemško-liberalno opozicijo, nobena tolažilna zvezda ji ne razsvetljuje nočne tmene, in glasni hrup upornih dunajskih volilcev je neprijetna melodija, katera spremlja levičarske poslanca k parlamentnemu počitku!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Slavnostni odbor nemškega „Schulverein“-a pozivlje „nemško prebivalstvo graško in štajersko“, naj prejme čim prijaznejše članove omenjenega društva, ki bode o Binkošti v Gradcu obdržavalo svoj občni zbor. V tem pozivu govori se med ostalim tudi o „stiskanem Nemstvu“, omenja se komaj šolska svrha tega društva, tem bolj pa se naglašča narodno-politična naloga, katero ima baje vršiti „Schulverein“ ter se konečno pozivlje, naj se hiše okinčajo s črno-rudeče-zlatimi zastavami in trakovi, „ki so brez ozira na države in meje naš skupni prapor“. Potem pa naj kdo še trdi, da je „Schulverein“ nepolitične narave! Ob enem poročajo dolenje-štajerski listi, da agenti Schulvereinov podkupujejo slovenske

ti bodo smejali, ti se boš pa kesala; ako se ti pa kaj pripeti, pripisavala boš sama sebi. Noč ima svojo moč, noč nikomur ni prijateljica. Pot do morišnice, kakor sama veš, ni s cveticami postijana, in posebno danes je tako grda, da še nikoli tako. Stori, kar hočeš“, je dejal krčmar.

Ančika se je trdno namenila, obljubljeni srebrnjak zaslužiti. Zatorej se zavije z velikim volnenim ogrinjalom, ker je bilo zvunaj mrzeče. Debela tema je ni strašila, ker je pot dobro znala. Tudi je hotela pokazati, da se tudi v trdni noči ničesar ne boji. Gostom pa je velela, naj počakajo, da se vrne. Reče, pa odide.

Ulice so precej temne, ker je le malo svetilnic in še te le bolj brlé. Hitro stopa Ančika, ne maraje, če tudi se večkrat spodtakne in pade. V kratkem je zvunaj mesta.

Globoka tihota jo objame, živa stvar se ne gane. Le listje po drevesih šumi, ki ga veter ziblje, in pa odpalo listje po tleh, po katerem mora stopati. Sova zasovika ter tiho prileti Ančiki memo glave; ona in pa še jeden čuk, to je bilo vse, kar je živega sli-

kmete, naj pri glavnem zboru omenjenega društva zahtevajo nemške šole. To bilo res tako posilno pačenje javnega mnjenja, da nam primanjkuje besedij, s katerimi bi ostro dovelj obsodili tako postopanje.

Na Ogerskem postaje volilno gibanje uže preveč živahno, ali da se bolje izrazimo, prav brutalno. Iz občine Hereny poroča se čuden dogodek. Nek mlad kmet hotel je proglas neodvisne stranke prilepiti na vrata svojega tasta, kateri pa pripada vladni stranki. Tast mu je to zabranil, in to je kmeta tako razkačilo, da je svojega tasta s sekiro po glavi udaril ter ga precej usmrtil. Sličnih dogodkajev se za časa volitev pač ne bode manjkalo. Vsak ogerski domoljub pa bi moral gledati na to, da se tudi med Madjari uže enkrat opusti to nesrečno volitveno ravnanje.

Hrvatska deželna vlada izdala je naredbo, katera bi utegnila imeti prav dobre nasledke; odredila je namreč, da se ima stvoriti vinogradska policija, da se imajo v političnih občinah ustanoviti vinorejska društva, kojim bode med ostalim naloga, pospeševati uničenje trtne uši, ki se je žalibože prikazala tudi uže v vinogradih okolo Jaske. Hrvatskemu kmetu je dobra vinska kapljica glavni pridelek; treba je torej napeti vse moči, da se mu vsaj vinogradi rešijo preteče nevarnosti.

Tuže dežele.

V srbski skupščini vršile so se te dni burne debate, čeravno ima vladna stranka veliko večino. Razpravljalo se je o premembi tiskovnega zakona. Predložena zakonska osnova obsega devetnajst paragrafov ter navaja slučaje, v katerih se časopis ima zapleniti ali pa njegovo razširjanje zabraniti. Sodnijske obravnave ne smejo se priobčiti, ako bi to zaviralo delovanje sodišča; isto tako je zabranjeno priobčevati neresnična poročila iz narodne skupščine. Tudi nabiranje doneskov v korist političnim obsojencem je prepovedano. List sme se zapleniti, ako tiskovina zakrivi zločinstvo veleizdaje ali pa hujskanja proti državnim oblastnjam. Konečno zabranjuje novi tiskovni zakon vse nihilistične ali komunistične spise.

Nekateri nemški listi objavili so nedavno članek o „pravu na delo“, v katerem se je razlagalo, da je načelo, koje je knez Bismarck v razpravi zakona proti socialistom naglašal, postavil vodja konventa Robespierre. „Nordd. allg. Ztg.“, odgovarjajoča na ta članek, piše med ostalim: „V duhoviti kritiki pruskega deželnega prava dokazuje Toqueville, da se „Code Friderika Velikega“ naslanja na stanovita splošna, v filozofični in abstraktni obliki izražena načela, katera v mnogem oziru spominajo na načela, koja je branila francoska revolucija. Med ostalim navaja Toqueville ustanovo, da država mora priskrbeti pri-

šala. Pevci, ki so sicer tolikanj nevtudno gostoleli po gozdu, ti so uže davno zapustili svoje pevališče ter odleteli v topleje kraje, ker jim zimski mraz ne ugaja. Ančike ni bilo nič strah, junaški je korakala naprej; če je tukaj zadela ob vejo in tamkaj pala čez korenino, ni bilo, kakor bi pota ne poznala, ampak zato, ker je bilo tako strašno temno, vsaj je po tem potu uže dostikrat po dnevi hodila.

Stopati pa je morala prav hitro, kajti ob 10. so mestna vrata uže zaprta ter se do jutra ne odpro, in zato je bilo treba ji podvizati se.

Slednjič, ko dospe do morišnice, posveti mesec skozi debele oblake, kakor bi poizvedoval, kdo ima tukaj opravka. Visoko na vislicah visel je na vrvi tisti hudodelec, ki je bil pred nekaj dni po pravici zadušen. Ančika se ga prestraši, toda še bolj jo pretrese, ko zraven vislic zagleda konja belca, osedlanega in jezdeca čakajočega. Tukaj ni bilo premišljevanja in časa gubiti. Brž odpre vrata v morišnico, najde rabljeve rokavice, pa se odpravlja. A ni bila še vrat zaprla, kar ji nasproti zagrmí: „Stoj!“

kladen posel vsem onim, ki se ne morejo sami vzdržavati. Socijalno-politične ustanove Robespierrove ustave niso prav nič grozne, nič revolucijonarne.“

V dvorani Trocadera v Parizu zbralo se je bilo pretečeni teden čes 3000 Alzačanov in Lotarinžanov, da obdržavajo deseto slovesno skupščino svojega podpornega društva. Na zidovih bile so razobešene zastave mesta Strassburga, Metz itd. Predsednik društva zaključil je svoj nagovor tako-le: „Bodite zmiraj pazljivi, marljivi in dobri, a pred vsem ohranite v srcu svojem sladko ime Francoske, katero so vas očetje vaši naučili.“

Dopisi.

Iz Krškega 28. maja. [Izv. dop.] (Nevidunum.) Krenivši na starorimsko cesto, ki križa cestno zvezo med Krškim in Kostanjevico, dospemo na prostor, kjer je stalo skrivnostno staro mesto Neviodunum. Poročal je sicer uže „Ljublj. List.“ pred kratkim, da se zopetna izkopavanja vrše, ali zavest, da se ista na toliki in toliki pot ponavljajo, da ni tukaj najti umetnih arkad, kipov ali družih dragocenih pojasnili zgodovinskih; zavest, da na Kranjskem ne moremo iskati Pompeje — oskromiti je morala vspenjajoče se zanimanje. — Nisem sicer zgodovinar, a ne varam se, da nova najdba, o kateri mi je poročati, globoko iznenadja nevesčaka, tem bolj pa bi gotovo raznetila zgodopisca — in obžalujem, da mi ni mogoče podati kritično-znanstvenega opisa.

Prebivalci Drnovega jeli so z neko naivno človekoljubnostjo varovati starine, češ, da so „za gospodo; naj jih gleda!“ In v resnici je njih vas postala smoter izletov meščanom iz bližine, in tudi tuji se radi potrudijo ogledat starodavne ostanke.

Vas sama navdaje obiskovalca s posebnimi vtisi: veličastne jagnedi oznanujejo jo daleč na prijazni planjavi krškega polja, kmetske hiše so sezidane večinoma iz gradiva neviodunskega; v davnosti rabljene skrili obrobijajo vaški vodnjak; kupi kamenja letos izkopanih grobov zloženi so ob cesti; Sava, ki je tekla nekaj tik selišča, pomaknila se je proti vzhodu in prepustila suho strugo travnikom in polju. Ob potu si utrgamo cvet tukaj divno rastoče divje rože — znamenja minljivosti! Vaščani sami se iznenadjeni ozró za nami, ko izstopimo z voza na cesti sredi polja pred njihovimi domi — in domišljija nam predoči usupnjenost Neviodunčanov, ko bi jih obiskala moderna kočija...

Pred vasjo tik ceste je grobišče starega mesta. Tukaj je glavni predmet mojemu dopisu — rakev, katero krije sedaj za silo streha iz desk. Bila je obokana, a strop se je porušil in nekoliko oškodoval freske, ki krasijo njene stene. Stopimo vánjo. Globoka je 13 dm., v dolžini od severja proti jugu razprostrti,

Daleč po okolici razlegal se je odmev glasu, ki je Ančiki srce podrl. Ob enem sliši moške stopinje. Prestrašena zaloputne vrata za sabo, da je kljuka preskočila in da se niso dala mahoma odpreti. Brž brž odveže belca, višne nanj, pa drvi proti mestu. Toda v morišnici zaprtemu se je hitreje posrečilo vrata odmekniti, kakor je Ančika mislila, in za nevajeno jahavko jo ubrisati.

„Belček, stoj! belček, stoj!“ klical je neznan človek konja, in res je konj počasneje tekkel. Ali tudi dekle v smrtnem strahu boža konja, rekoč: „Belček idi! belček idi!“ — Žival poslušna nežni glas ter na novo zakopita dalje.

Več kamenov ji zvižga memo glave in ram, kameni, ki bi jo bili po duevi gotovo zadeli. Spodbode konja, kolikor more, in v podvojenem diru dospé do mestnih vrat. Tu skoči s konja, prav ko je ura 10krat udarila. Vrata se zapró. Zdaj je bila varna nesrečnega človeka, ki ga sicer ni videla, ki ga je pa tem bolj slišala. Konja, vsega spehanega in prepotenega, pelje počasi proti črni hiši ter ga za zdaj priveže k vratam. —

meri 18 dm., in širina ji je 12 dm. Pravo-
kotna tla deli nizek zidan greben na dva ne-
jednaka oddelka, v ožjem našel se je pepel,
v širjem bile so razrušene urne in ostanki
človeških kostij. Oglajene navpične stranske
zidove pa zagledamo v živih bojih: cinobrovo-
rudeča, višnjeva neutralna in rujava barva,
slednja v več nuancah. Na vzhodni dolgi strani
predstavljena je dvoprega z junci; na vozu
je vodnik s spodbadajočim bičem v roki; na
nasprotni steni pa sedita dva v vozu, ki ga
vlečejo štirje ognjeviti konji vstric vpreženi
in brzo dirjaje. Vodnik ima štiri rudeče va-
jeti v jedni roki izedinjene. Vozova sta menda
štrikolesna, predstavljeni ste le po dve ko-
lesi, proti opazovalcu obrnjeni.

Obe podobici obrobujajo razno barvene preme
proge in ornamentalne kurve. V jednom kotu
je razločiti še podobo, ki bi tolmačil kot
posodo s cveticami, v slogu modernih vaz. —
Znamenita je slika na ožji južni strani rakve.
Pod njo je kamenit prag, nad njo mala čve-
terokotna, tudi nerazločno slikana izdolbina.
Predočuje se nam gostovanje. Za podolgovato
(okroglo?) mizo, slonečo na treh blizu sre-
dišča stoječih, umetno usločenih nogah, ki se
navidezno končajo v delfinove glave, pregrneno
s prtom, rudeče preproganim, sede tri ženske
in dva možka. V sredi sedeča dama imponuje
z večjo postavjo; vse imajo upravljanje obrazov svet-
nic iz modernih grških cerkv. Podolgovati
so nekoliko, s krepko markiranimi očmi, no-
som in ustnicami. Temne simetrične proge
zaokrožene blizu spodnjega konca ušes zna-
čijo frizuro. Mlade dame so, kakor tudi dva
gospoda na levi. Enface-podobe so le do-
ramne, obris mize jih sklepa. Na slednji je
morebiti spoznati oranža in granatno jabolko.
Pred mizo na tleh je posoda, nad stališčem
s cilindričnim poševno kariranim čokom in
stožkastim pokrovom, sklenjenim v vrhu z
gumbo. Zlobna domišljija spomina na košek
steklenic šampanjca! Damam nasproti pri-
haja sluga v rudeči halji, noseč v levi roki
vrč. — Severna stena, ravno po pisani na-
sprotna, nima slik, pač pa izdolbino (*Nische*),
zaslonjeno od zadaj s skriljo.

Kot neveščaku ni mi mogoče razznati
dobro, iz katere zanimiva rakev izhaja. Zgo-
dovinarju pa bi najbrže noše oblek voznikov
in sluga, podoba voz, obrazi gostov i. dr. bili
znaki, določujoči starost spominka.

Etnografa in arheologa pa bi trebalo,
da bi ocenil dve blizu rakev izkopani pop-
olni okostnici človeški. Leže sicer — proti
vzhodu obrnene — le meter globoko, ali po
polnem vkamenele, dasi malo od vode raz-
jedene kosti, in uvažaj, da se je pri tretji,
po zimi najdeni slični okostnici našel rimsk
denar, osigurajo visoko starost in zgodovin-
sko vrednost teh ostankov. Našli so se tudi
deli otroškega skeleta z bisernico.

Želeti je, da bi skoro strokovnjak razrešil
morebiti prav pomenljiv odlomek iz zgodo-

Mrliški blede stopi v krčmo. Gostje se ji
čudijo z odprtimi ustmi. Skoro nezavedna
sede na stolček, da pride k sapi in da se
zavé. Oddahnilsi si nekoliko, poda ostrmlje-
nemu rablju njegove rokavice ter spravi
mučno zaslužen plačilo.

„Ha, to se pravi srce imeti“, se oglasi
Trjak. „Ančika, tebi ga ni para!“

„Kaj še le porečete, kader vidite, kaj
sem seboj prinesla. Slabe moje noge bi me
ne bile tako hitro nazaj prinesle, in v mesto
gotovo ne bila prišla do 10., naj nisem pri
vislicah našla privezanega konja, ki mi je
rešil življenje. Pojdite pa pogledajte, kaj mi je
dalo samo nebo.“

„Kaj čuka! Ančika! kje si pa vdobila
tega belca? Ne morem verjeti, kar praviš.
Novo sedlo, nove ujeze, pa nov plajšč! ali je
to tudi tvoje?“

„I, seveda“, odvrne Ančika, ki je do-
bršno k sebi prišla. „A zdaj popeljem konja
v hlev, potlej bom pa v hiši povedala, kaj se
mi je dogodilo.“

Oskrbevši belca in v hišo prinesši skoro
preteški plajšč, pripoveduje gostom, kaj je

vine prednikov (?) slovenskega prebivalstva na
Kranjskem, o kojem nemo pričajo opisane sta-
rine nevioudunske!

Iz Trsta 29. maja. (Izv. dop.) Pri nas so
na dnevnem redu železnice, ne mine četrtletja,
da ne bi ta ali oni projekt gledé železnic na
dan ne prišel in vzbujal splošne senzacije. Ko-
maj je potihnilo govorjenje o parnem Tramway
čez Opčino do Gorice in Vipave, potem zopet
čez Opčino v Sežano in dalje, in uže se je
oglasil drugi konsorcij, kateri namerava gra-
diti več železnic na železno žično vrv. Teh
železnic na vrv ne bode nič menj nego 5 z
raznih krajev mesta na vzgor, in sicer a) črta
iz lesenega trga do grada in od tam do morja,
b) z še ne določenega kraja na vrh do „Lovca“,
c) iz neimenovanega kraja na hrib nad
Skorkljo, d) iz neimenovanega kraja pa na
grič sv. Alojzija in e) od Lloydove ladjetvornice
pa v gorenjo Čarbole. Vsi ti načrti pa, ali
se bodo vresničili ali ne? noben ne veruje
temu. V Trstu se navadno veliko načrtov dela,
kateri tudi mnogo stroškov stanejo, potem pa,
če ima kako društvo vsled teh načrtov škodo
trpeti, navadno zaspijo, ker koncesionari
dobe okroglega morfina, da res zaspi vsa stvar
za vselej. — V Lloydovi ladjetvornici še
vedno mnogo delavcev odpustajo; uzrok temu
so naj več dividende, kajti delničarji hočejo
biti odškodovani, ako ne na eno, pa na drugo
stran. Da bi se upravno vodstvo Lloydov bolj
brigalo za trgovino, gotovo bi ne bilo treba
dajati na leto toliko državne subvencije. Pri
Lloydovih uradih pa bi bilo potreba nekoliko
počistiti, mnogo je uradnikov, ki čez lužo v
obljubljeno deželo škilijo, pa jim avstrijski
kruh vender ne preseda. Tudi je gospodarstvo
lahkomišljeno, modro vodstvo bi vsako leto
lahko prihranilo veliko svoto. Odpustajo se
večidel domači delavci, med tem pa jih je
mnogo iz Italije v arsenalu, zakaj ne bi se
teh nazaj v svojo domovino poslalo, ki delajo
propagando za svojo „patria“, kjer le morejo?
Nečemo tu sumničati izglednega tehničnega
vodjo gosp. viteza Petke, kateri ima najboljše
lastnosti, ampak znani upravni svet, ki ob-
stoji večinoma iz oseb, ki so pravi italijanski
rodoljubi, ter radi darujejo za društva laškega
mišljenja med tem, da ne jemljejo nikakoršnega
ozira na druga humanitarna društva, katera so
vodjena bolj v avstrijskem duhu in namenu. Ako
se vresniči drugo parobrodno društvo, katero
bode tekmovalo z „Lloydom“, potem se bode
tudi pri Lloydu kolo obrnilo in postal bode
to, kar mora biti. Njegovo geslo je „Vorwärts!“
pa bi se denašnjemu položaju bolj podajal
„Rückwärts!“ Malo let je minilo, kar je vod-
stvo vse parnike na Angleškem naročevalo in
jih prav drago plačevalo, pa so pri vsem tem
bili iz slabega blaga zgradjeni. Avstrijsko že-
lezo pa, ki po vsem svetu radi svoje dobrote
in prožnosti slovi, moralo se je za slabo ceno
na trg spraviti. Hudobni jeziki govoré, da je
pri naročevanju parnikov na Angleškem mar-

doživela. Poslušalci so se neizmerno čudili,
in nekteri so se celo pobali čez cesto domov
iti. Ko plajšč preiščejo, najdejo v njem po-
dolgaste zavoje svetlih cekinov in različne
dragocenosti.

Toliko da se zdani, že leti novica o Ančiki
od ust do ust.

„Ali si že slišala o Ančiki?“ so se pra-
šale dekle in hišne na trgu, ki je vsaka bolje
vedela in pa več, kakor Ančika sama.

„Tonač, kaj je res, kar se govori, da je
šla Ančika k morišnici, pa da je konja pri-
peljala?“

„I, bo uže tako, kakor si rekel, konja
sem sam videl; pravijo, da je šla zaklad vzdri-
gavat s pomočjo rabljevih rokavic.“

„Nekaj tacega sem tudi jaz slišal, pa da
je dobila le nekaj pesti cekinov, ne celi za-
klad, ker ni prav onjavila.“

Tako so stvar ljudje si pripovedovali,
da je vsakdo kaj pridjal, in naposled je bila cela
stvar skoro neverjetna, znamenje, da se je
takrat tako godilo, kar se še današnji dan.

(Konec prihodnjič.)

sikteri tisočak našel varno zavetje v ne-
katerem žepu. Vlada bi po mojem mnenju
najbolje storila, da po Riegerjevem nasvetu
podržavi avstrijski Lloyd ter sama v roke
vzame zanemarjeno društvo, in videlo se bo,
da se takoj vse na bolje obrne.

Razne vesti.

— (Skrit zaklad v škrinji.) Dunajsk
mizar dobi pred več meseci v popravo škrinjo žene
necega krojača. Z delom preobložen jo jame še le
te dni popravljati. Ko jo deva narazen, pride do
tajnih predelov, v kojih dobi zavoje papirja z raz-
ličnimi akcijami, srečkami, kuponi in družimi
vrednostnimi papirji od l. 1874 sem v vrednosti
več kot 10000 gl. Takoj na to jih nese na poli-
cijo in ta jih oddá deželni sodnji v civilnih
stvarih. Skoro gotovo je bil ta denar last očeta
krojačeve žene, koji je kot zelo varčen mož denar
v škrinji hranil, na nagloma brez testamenta umrl
ter nikomur o denarnem zakladu nič povedal.
Škrinja je postala po očetovi smrti hčerina last,
in sodnija, pri kojoj leži sedaj ta denar, je na-
znanila krojački, naj oglasi svoje dedne pravice.

— (Bigamija.) Pred praško sodnijo je bil
te dni zarad dvojnatnega zakona obsojen 28letni
dninar Fran Kopecky na 18 mesecev ječe. V prvič
je stopil v zakon 29. oktobra 1878 ter imel iz
tega zakona dva otroka. Ko premeni svoje biva-
lišče, se oženi v drugič s kmetiskim dekletom.
Prva in prava žena zve kmalu o družem zakonu
in toži nezvestega moža. Obe ženi prideta k obrav-
navi, vsaka z enim otrokom v naročji. Starejši
otrok spozna takoj svojega očeta ter pravi: „To
je tata“. Obe ženi ste izpovedali svoji mnenji
jednako resignirano. Prva pravi, da je uže tako
in tako nesrečna, ker ima opraviti z lahkomisljenim
človekom. Druga trdi, da je ne zadene nikaka
krivda, toženec se je njej nasproti obnašal kot
neoženjen človek ter jo še celo slepil s krstnim
listom, seveda ponarejenim.

— (Na mesnih trgih londonskih.)
so prinesli lani na prodaj 500 milijonov funtov
mesa. Ker se je blago do malega vse prodalo,
pride tedaj na vsacega Londonca na leto še več
kot 100 funtov mesa.

— (Čvrsta pomoč.) Žena: „Oh, moj Bog,
cmok mi je pal na tla!“ — Mož (pripogibaje se):
„Naprej se ne bo valil, sem uže stopil nanj.“

Domače stvari.

— V svojem včerajšnjem listu je „Slo-
van“ — kakor uže prej „Slovenski Narod“ —
ponatisnil uvodni članek, ki ga je bila pri-
nesla zadnja „Soča“ o Stritarjevih „Du-
najskih pismih“. Mi smo na ta članek uže v
svojem listu pod števil. 73 primerno odgovorili.
Tukaj le kratek odgovor na nekatere opazke,
ki jih je „Slovan“ omenjenemu članku po-
stavil na čelo.

Najprej nam „Slovan“ pripoveduje, da je
„pesnik Josip Stritar mož, ki doslej ni
imel sovražnika med Slovenci, mož, katerega
je vse spoštovalo (kako milostiv je vender
naš „Slovan“) zaradi njegovega blagega srca
in ga častilo (smemo misliti, da ga ne gledé
na „Slovanovo“ mnenje še vedno časti) zaradi
znamenitega slovstvenega delovanja“; a potem
sklepa „Slovan“, da je Stritar „jako slab
politik“. A če je Stritar slab politik, kdo je
nam porok za to, da je gospod Ivan Hribar,
urednik „Slovanov“, „dober politik“? Kje,
za Božjo voljo? v katerih šolah je ta gospod
študiral politiko, da more misliti, da je on
pravi politik in da hoče jezdariti konja velike
politike? „Naj ostane črevlja; rajše pri svo-
jem kopitu.“ Mi ne poznamo v Ljubljani, pa
tudi ne na Kranjskem mislečega človeka, ki
bi g. Hribarja, potem njegovega „sotrudnika“
dr. Ivana Tavčarja in njunega tovariša dr. Zar-
nika (ki pa gotovo ni tudi „sotrudnik“, ampak
je le, kakor pravijo, zdaj povišan do stopinje
Tavčarjevega vlekonosca), ki bi, pravimo, te
tri gospode smatral za resne osebe in njih
politiko za zdravo in merodajno; ti gospodje,
kakor prav misli Stritar, se le igrajo
„narod“. In ta triumvirat, ki nas sicer
hoče celó učiti dostojnosti (!), nam, poln

samočutja, kliče: „Ljubljanski List“ je moralno mrtev, kakor je politično mrtev njega urednik“. Pa kaj hočejo ti revčki delati take sodbe, saj vsak vé, kake pojme imajo oni o npravnosti, politiki in dostojnosti. Žalostno bi bilo, da, jako žalostno, ako bi se narod slovenski oklenil takih rodoljubov. Pa saj ni nobene nevarnosti, da bi se to zgodilo.

— (Umrli) je — kakor se nam poroča — na svojem gradu Thurn-Gallenstein danes v jutro ob 6. uri visokorodni gospod Karel grof Pace. Bil je poštenjak skoz in skozi; lehka mu zemljica!

— (Zborovanje kranjske hranilnice.) Včeraj je imela kranjska hranilnica svoj občni zbor. Sklenilo se je, da hranilnica ustanovi v spomin lanskega bivanja cesarjevega v Kranjski štiri-razredno deško ljudsko šolo z nemškim učnim jezikom. Vzdržavala se bode iz rezervnega zaklada. Prostora ji bodo odločili v realnem poslopi. — Za zidanje cenih in zdravih stanovanj za delavce votiral je občni zbor 50000 gl.

— (Konfiscirana) je bila včerajšnja števila „Slov. Naroda“ baje zaradi uvodnega članka, kateri razpravlja oklic načelnika nemškega „Schulvereina“ v Gradci, župana gosp. Kienzl-na, naj se o Binkošti v Gradci, ko bode zboroval nemški „Schulverein“, razobesijo nemške zastave.

— (Iz ljubezni „fovš“ policaj.) Trnovskega hišnega posestnika sin J. Š. je včeraj po noči proti 11. uri gorko razkladal nekemu dekletu, ki služi za pomočno natakario, svojo ljubezen in prosil vstavljanja in vsmiljenja. A vse je bilo zastoj, trdovraten odgovor glasil se je v eno mer: „Ne!“ Sedaj zaljubljenega Š. popade jeza, v glavo mu šine, izdati se učencem sv. Hermandade, predstavlja se tedaj svoji trdosrčni kot policaj, prime jo za roko ter jo žene proti mestni hiši. Po potu je nekolikokrat še pričel svojo zaljubljeno pesen, a natakario ni hotela ničesar slišati o tem. Pred mestno hišo pa jo izpusti, češ, dasi je tako trdosrčna, pokloni ji vender iz lastne moči zlato svobodo. Natakario pa je „fovš“ policaja takoj ovdila policiji, in sedaj se bode zaljubljeni gospod Š. zagovarjati imel po § 333 kazenskega zakona, in imel bode čas, morebiti ravno o Binkošti premišljevali, da si navaden človek nima prisvojevati policijskih poslov. — Kaj vender vse storiš, nesrečna ljubezen!

— (Korošk živinotržec), kateri je gnal včeraj mnogo kozlov skozi Ljubljano, branil se je plačati zanje tržno pristojbino, ki je znašala 6 gl.; zapodil je svoje kozle na dvorišče gostilnice pri „Figabirtu“. Užitninskega najema mestni služnik pa je pozval policaja in prijavilo se je Korošču, da bo sedaj plačal razen 6 gl. še 2 gl. kazni. Korošče je to obljubil, a ko so dospeli na mitnico na Marije Terezije cesti pri Kolizeji skujal se je zopet in se začel braniti. Tudi vinjeni hišnik z Reseljevega trga g. L. je Korošču zatrjeval, da ni treba nič plačati, da on je ljubljanski „purgar“ in to natančno zna. Gosp. L. je vpil in razgrajal in se upiral služnikom užitninskega najema. Naposled je trdovratni Korošec le plačal tržno pristojbino, gosp. L. pa se bode imel zagovarjati pred sodnijo zaradi razgrajanja in upora proti policijskim organom.

— (Povozil) je gostilničar gosp. G. iz Vevč, ko je hitro zavozil z Maličevega dvorišča skozi Šellenburgove ulice v Slonove ulice, pred kavarno delavca Lukana ter ga je na tla vrgel in lahko poškodoval.

— (Na korist požarni brambci) na Viči in v Glinjicah bode kegljanje za dobitke na kegljišči Auerjevega vrta, katerega je lastnik v ta namen po polnem brezplačno prepustil. Kegljanje se prične 1. junija in traja do 7. julija t. l. ob 8. uri zvečer. Dobitki so sledeči: I. dobitok: 5 cekinov; II. dobitok: 4 cekini; III. dobitok: 3 cekini; IV. dobitok: 8 srebrnih goldinarjev; V. dobitok: 6 srebrnih goldinarjev; VI. dobitok: 4 srebrni goldinarji, vsi krasno ozaljšani in jeden šaljev dobitok. Serija velja 20 kr. Ker je čisti dobiček namenjen koristni napravi, želeti je obile udeležbe.

— (Iz Postojine) se nam piše dne 29. maja: V četrtek prišel je tržaški namestnik Depretis v Postojino, da si je ogledal prekrasno, čarobno električno razsvetlavo v našem podzemlju.

skem čudu; znjnim prišla sta tudi dva generala iz Trsta in več tamošnjih plemenitašev. Visoki gosposdije obedovali so opoldne v Proglerjevem hotelu; v Trst odpeljali so se zvečer z brzovlakom ob 8. uri.

— (Občinska volitev.) V Spodnji Idriji bil je 15. t. m. izvoljen za župana posestnik Andrej Svetličič, za svetovalce pa posestniki Iv. Kenda, Matevž Benčina in Matevž Kavčič.

— (Nesreča.) Hlapec g. Jenciča v Mengišu, Tone Šuster, je 25. t. m. padel z lestvice tri metre visoko na skedenj. Vsled tega je revež drugega dne zjutraj umrl.

— (Tatvina?) 16. t. m. prišel je Ivan R. iz semnja v Lukovku (okraj novomeški) precej zidane volje domov v Vavpčjo Vas, ko pride do doma, zleze na skedenj in sladko zaspi. Ko je drugega dne preiskal svoje žepo, zapazi, da mu manjka listnice, v kateri je imel 51 gl. papirnatega denarja. Zdelo se mu je tudi, da obleke ni dobil ravno v tisti legi, kakor jo je bil zvečer skup zložil. Zato sumi, da ga je nekdo okradel. Mogoče pa je tudi, da je mož svojo listnico zgubil, gredé iz semnja proti domu.

— (Iz Krškega) se nam poroča: Te dni oglasil se je pri naši sodnji mož s tožbo, da je „nekoliko tepen“. Zdravniško spričevalo svedoči, da ima mož po polnem prebitu črepinjo in da je prav za prav smrtno ranjen. „Malo tepeni“ je prišel dve uri daleč — in tako zopet odšel, ko je naznanil slučaj sodniji. Ta redka žilavost nas spomina na zidarja, ki je pred nekaj leti padel v Gradci raz oder na poulični tlak, zopet vstal in z razbito glavo še 14 dni delal. Potem pa je nagloma umrl.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Niš, 30. maja. Skupščina je sklenila radikalca Vaza Niniča in Sima Miloševića radi surovih, dostojnost skupščine in države žalečih izjav izključiti za celo dobo zasedanja in zahtevati od ministra notranjih zadev, da se postopa zoper oba poslanca tudi sodnijski.

Dunaj, 29. maja. Cesar je došel danes zjutraj iz Budimpešte sém.

Dunaj, 29. maja. Knez bulgarski je danes zjutraj došel incognito iz Darmstadta na Dunaj. Mudil se ne bode dolgo tu in potem odpotuje v Sredec.

Dunaj, 29. maja. Knez bulgarski je obiskal grofa Kálnokija, ki je obisk vrnil.

Krakova, 29. maja. Včeraj je bilo pod predsedništvom grofa Alfreda Potockega slovesno letno zborovanje akademije znanostij. Predlagan je bil za rednega člana (razun nekoliko družih bolj neznanih učenjakov) tudi profesor Smolka. — Ob enem zboruje tu povodom spomenice smrti pesnika Jana Kahanovskega literarni kongres, s katerim je zvezana razstava starin.

Pariz, 29. maja. V proslavo stoletnice pričetka francoske revolucije l. 1789 namerava vlada l. 1889 napraviti svetovno razstavo.

London, 29. maja. Ko je prišel vojvoda Cambridge v Dover, so priprli sumnjivo osobo, ki se je drenjala proti vojvodi. Vzeli so osobi revolver. — Porta je pritrdila v pošiljatev 15000 mož v Sudan, kakor poroča „Pall Mall Gazette“.

London, 29. maja. V Darfuru prikazal se je nov Mahdi, ki je premagal vojsko, katero je stari Mahdi zoper njega bil odposlal. Prvi trdi, da je poslednji le njegov derviš. Ker so rodovi v vednem prepiru, se vstaja vedno zmanjšuje.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 30. maja.

	gl.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.50
„ „ „ srebri	81.35
Zlata renta	102.—
5% avstr. renta	95.90
Delnice narodne banke	862.—
Kreditne delnice	309.30
London 10 lib sterling	122.30
20 frankovec	9.70 ⁵
Cekini c. kr.	5.75
100 drž. mark	59.75

Uradni glasnik

z dne 30. maja.

Eks. javne dražbe: V Metliki zemljišče Marke Orvoda iz Bojanje Vasi dne 4. junija (3. rok); zemljišče Marke Pašiča iz Draščic dne 4. junija (2. rok); zemljišče Petra Lukaniča iz Cerkvišče dne 4. junija; zemljišče Ant. Schweigerja iz Bušnje Vasi (875 gold.) dne 25. jun., 25. jul. in 27. avgusta; zemljišče Mart. Cesarja iz Krašnega Vrha (498 gold.) dne 25. junija, 25. julija in 27. avgusta; zemljišče Martina in Katre Jeleničeve iz Gor. Lokvic (827 gold.) dne 27. junija. — V Logatcu posestvo Iv. Petkovšekovo iz Medvedjega brda (1969 gold.) dne 21. junija. — V Kamniku zemljišče Matije Sustra z Studenca (2162 gl.) dne 31. maja, 2. jul. in 2. avgusta (prenos); posestvo Jak. Gabrovec iz Vranje Peči (3243 gold.) dne 4. junija, 4. julija in 2. avgusta. — V Ložu zemljišča Jos. Gofa v Ložu dne 26. junija (prenos). — V Trzinu posestvo Petra Likarja (1040 gold.) iz Golnika dne 20. jun. in 21. jul. — Na Vrhniki zemljišče Andr. Vidmarja iz Rakične (4135 gold.) dne 11. julija (3. prenos). — V Novem mestu zemljišče Jos. Kobeta iz Rigla dne 24. jun. — V Ilir. Bistrici zemljišče Jan. Staverja iz Silertabora dne 27. junija (3. prenos).

Razpisane ustanove: Dvanajst ustanov po 39 gl. 90 kr. kot obresti iz nabranih novcev patrijotičnega gospojnega društva, ki se imajo podeliti vsako leto v dan 18. avgusta, kot rojstveni dan Nj. veličanstva cesarja. Prošnje potom političkih okrajnih oblastev, kjer imajo prošnjiki svoje domove, do konca junija c. kr. dež. vladi v Ljubljani.

Umrli so:

Dne 29. maja. Terezija Mittendrein, redovnica reda sv. Vincencija Pavlanskega, 27 l., Kravja Dolina št. 11, jetika. — Marija Kozjek, delavska hči, 21 dni, Tržaška cesta št. 24, osepnice. — Franja Pleško, zasebnica, 56 l., Gospodske ulice št. 7, sušica.

Tujci.

Dne 28. maja.

Pri Maliči: Dr. pl. Rozzi, c. kr. sekcijški šef; Löwy in Blüh, trg. potovalec, z Dunaja. — Latzko, vinski trgovec, s sinom, iz Budimpešte. — Grünhut, fabrikant, iz Gradca. — Langer, trg. potovalec, iz Hohen-seibersdorfa.

Pri Slonu: Covrant, prihodkar, iz Pariza. — Bradač, inženir, z Dunaja. — Barina, trg. potovalec, iz Bene-tek. — Canigliaro, lesni trgovec, iz Trsta. — Dr. Rak s soprogo iz Maribora. — Miler, župnik, iz Mitrovice. — Mayer, c. kr. vpok. stotnik, iz Arnoldsteina.

Pri Južnem kolodvoru: Müller, fabrikant, s soprogo, iz Prage. — Lerič, zlatar, s obitelji, iz Tirolske. — Krümpchen, c. kr. inženir, iz Predarlškega.

Pri Avstr. carji: Kaldarar, zasebnik, z Dunaja. — Messner, zasebnik, iz Kranja.

Srečke

z dne 28. maja.

Praga: 52 48 57 62 8.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
29. maja	7. zjutraj	735.13	+11.3	svzh. sl.	obl.	5-80 dež
	2. pop.	733.67	+19.4	jvzh. sl.	p. js.	
	9. zvečer	734.49	+12.8	vzh. sl.	obl.	

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-
lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova

knjigarna v Ljubljani.